

AUREL PANTEA

(Gubancok)

*Ma itthon maradok. Gubancaim
elviselésének művészetét
igyekszem tökélyre vinni.
Emlékeztetőül: a halvány téli nap
tarkón legyint, hátrafordulok,
a sötét szájmeleg
arra int, csak magamban bízhatom;
aztán egy nemrégiben kép:
húgom, sógorom s jóanyám
a sarokba gubózva – nem sirattuk;
de vajon meddig? –
kérde egy járókelő,
dögszaga van, hála az égnek
továbbáll hamar;
aztán meg én magam,
ahogy a tükörbe nézek,
végigtapogatom ráncaimat,
s azon filózom:
ha nem fekszem be, hát eltemetnek,
gyerekkoromtól foltos a tudóm,
persze annyi a sötét folt bennünk;
de mi lenne, ha templomba mennék –
foltos félhomály ott is,
ahogy imára nyitnám a szám,
egy kis ízé
valahonnan a gyomrom környékéről
kikandikálna –
Úristen,
innen már soha
nem tudok kievickélni.*

(Tüszők)

*Valaki úgy intézte, ki se lássak
a tüszőim mögül –
lehet, ez már a mélylétezés;
hát közönyös leszek, nem érdekel
mandulám sorsa, a forma, a ritmus,
a látószög holt mezeje,
meg hogy nem találom az idő
gyökerét, hajszálereit –
okozat vagyok,
az idegek szövök millió pályájukon
az élet zátonyait
meg a halált.
Aki nem ismeri a retteget, összezavarja
folyton a dolgokat, nem érti
az igenlő gesztusokat,
mindenben
csak a tagadást látja.*

(Pókfoci)

*Már nem is védekezel,
ott állsz középen, a támadók
ontják a gólokat, nem védekezel,
ők meg visszasöpörnek, azt hiszik,
feladtad – fogalmuk sincs,
hogy te csak nem védekezel.
Amúgy életunt férfiarcot
szó vonásonként az ábrándok pókja;
félelem nélkül szemléli, üres
tekintettel a tagadás művét.*

NÉMETI RUDOLF fordításai

Pantea, Aurel (1952, Chețani/Maroskece – Maros megye): költő. A kolozsvári bölcsészkaron szerez diplomát, majd tanár, korrektor. 1990 óta a Vatra című irodalmi folyóirat szerkesztője; a gyulafehérvári egyetemen tanít.